

Bizim borcumuz cavanlarımızı lazım olan səviyyədə tərbiyə etmək, onları həqiqi mənada bizi əvəz edə biləcək səviyyədə hazırlamaqdır.

Qulam Yəhya

Daneşaninin nitqlərindən

- Atam tez-tez yuxuma girir. Bəlkə də bu, yaşımın 70-i haqlamasındandır. Yəni zəhmli necə basırsa uşaqlıqdakı kimi əl-qolumu yığışdırır, amirane dayanıb nəsə deyəcəyini göz-ləyirəm. Öz-özümə sual verirəm: "Görəsən yəni nə səhvim var ki, ruhu narahatdır".

Atamın rəhbərlik etdiyi təşkilatlara münasibətdəki tələbləri ailəsindən də yan keçmirdi. Onunla çiyin-çiyinə işləyənlərə övladlarının həmyaşlıqlarına nümunə olmalarını təlqin edirdi. Deyirdi ki, bunsuz yoldaşlar arasında sözlünüz kəsərli, hörmətiniz yetərli olmaz. Bəzən şıltaqlığımız, səhvlərimiz olanda yalvarışlı baxışlarımız anamız Sitarəyə, 102 il ömür sürmüş babamız Yəhyaya dikilirdi. Sözlərində ötkəmlik olduğundan elə təzə məzəmmət edirdi ki, ağır cəza təsiri bağışlayırdı. Belə vaxtlarda anam da müdaxilədən çəkinirdi. Çünki o, bilirdi ki, atam bizi necə çox istəyir, hər şey gələcəyimizə hesablanıb.

Bir dəfə anamla astaca söhbətinin şahidi oldum. Dedi ki, təbrik edirəm, Moskvadan mühacir övladlarının İvanova-

Onun oğlu olmaq heç də asan məsələ deyil

dakı Beynəlmiləl Uşaq Evinde oxumalarının razılığını almış. İndi gerek ilk kontingenti müəyyənləşdirək. Yekun fikrindən bəlli oldu ki, əgər təşkilatın rəhbərləri nümunə göstərüb övladlarını birincilər sırasında göndərməsələr qınaqları yığıb-yığışdırmaq olmayacaq. 5-6 yaşlı uşağı atasından -anasından ayırıb evindən-yurdundan çox-çox uzaqlara göndərmək elə də asan məsələ deyil. Gəl elə Bəhramla İsmayıldan başlayaq. Sonra Aslanı da onlara qoşarıq.

Aradan illər ötəndən sonra o addımın necə yerində olduğunun qənaətindəyəm. Biz orada həm də gələcək həyat yoldaşlarımızı kəşf etdik. Atam

və anam bəşəri insan olduqlarından seçimimizə hörmətlə yanaşdılar. Rus, ispan, yunan və koreyalı gəlinləri ömürlərinin sonunadək övladları qədər xidmətlərində dayandılar.

Məktəb illərindən sonra Bakıya qayıtdıq, institutlara daxil olduq. Bir vəzifəmiz də cavanlar təşkilatının bütün tədbirlərində aktiv iştirak etmək idi. Evimizdə geyimimizin sadəliyinə, səliqəsinə xüsusi diqqət yetirilirdi. Əndazəni keçmə bil-məzdik. Atam deyirdi: "Adamları xarici görüntüsünə uyğun yox, iş qabiliyyətinə görə seçib, yerləşdirmək lazımdır".

Evdə hamımız ali təhsil aldıq. Çalışdıq ki, seçdiyimiz ixtisasların kamil mütəxəssisi

olaq. Aslan tarix elmləri namizədi dissertasiyasını müdafiə etdi. Azərbaycan Texniki Universitetinin mexanika fakultəsini bitirən Qəhrəman hazırda nəinki yaşadığı İspaniyada, eləcə də digər Avropa ölkələrində səriştəli mütəxəssis kimi kifayət qədər hörmətə malikdir. Ali təhsilli energetik olan İsmayıl barədə də tanıyanlar həmişə ehtiramla söhbət açıblar. Çox təəssüf ki, o da Aslanla yanaşı dünyanı erkən tərk etdi.

Mənə gəldikdə isə avtomatika və telemexanika sistemləri üzrə ali təhsil almağa üstünlük verdim. Azərbaycan Elmlər Akademiyasının müvafiq institutlarında sözlümü işimlə de-

məyi bacardım. Hazırda təqəüddə olmağıma baxmayaraq, yenə təcrübəmdən istifadə edilməkdədir. Həyat yoldaşım Lyudmila Bakı Slavyan Universitetində çalışır. Biz 1 oğul, 1 qız boya-başa çatdırmışıq. Nəvələrə başımızı qatırıq.

Ürək sözlərini yazarkən ata-anamı, bütün məsləkdaşlarını, onlarla uzun, şərəfli yol gəlmələri yada salır, bu gün isə xatirələrini əziz tutanlara doğmalarım adından "Sağ olun!" - deyirəm.

Bəhram Daneşani,
İranlı Mühacirlər
Cəmiyyətinin üzvü,
mühəndis

Qadınlar arasında iş aparmaqdan ötrü...

Qadınlar arasında iş də mühüm bir mövzudur, buna kömək etmək lazımdır... Qadınlar arasında iş aparmaqdan ötrü kişilər arasında iş aparmaq lazımdır.

Qulam Yəhya
Daneşaninin nitqlərindən

- Rəhbərliyi şərtləndirən mühüm keyfiyyətlərdən biri sənə inanan, bir sırada addımlayan müxtəlif yaşlı, dünya görüşlü insanlarla onların öz dillərində danışmaq məharətidir. Bəzən nitqə, çıxışa səmimi yumor notları da qatmaq faydasını verir.

Yeni, tənqidin, deklarativ göstərişlərin yaratdığı sərt mühitə mülayimlik gətirilməsi ilə ünsiyyət körpüləri daha da möhkəmlənir.

Yadımdadır ki, partiyamızın rəhbəri elə mötəbər ali məclisimiz olmazdı orada qadınlarla aparılan işin vəziyyətinə, Qadınlar Təşkilatımızın fəaliyyətinə ciddi diqqət yetirməsən. Bu uğurlardan qürur hissi ilə danışdı. Nöqsanlara, çatışmazlıqlara gələndə yalnız Qadınlar Təşkilatının rəhbərliyindən hesabət tələb etməzdi. Deyirdi ki, qadın ana, həm də tərbiyəçi, həyat yoldaşdır. Kişilərə nisbətən işi daha çox, günü daha qayğılıdır. Hansı evdə, ailədə bu zərif məxluqa həssas yanaşılırsa, onu duymağı bacarıb köməyi əsirgəmirərsə müsbət nəticəsin təşkilati işdə də mütləq göstərəcək. Ona görə də qadına münasibətdə, yanaşmada arxaik baxışların girovuna çevrilən kişilərin arasında iş aparılması sözlərini təbessümlə qarşılayanlar sonradan

həmin fikrin necə dərin əsaslara malik olduğu qənaətinə gəldilər.

Həyatımın böyük hissəsini təşkilatımıza, qadınlarla işə bağlamağımda ailəmdə bu anlama böyük diqqət yetirilməsi mühüm rol oynayıb. Mühacir-

tə 1953-cü ildə gəlmişik. Atam Məmməd rouşenfikir adam olduğundan təhsil almağımın qayğısına qalıb. Gəncədə tibb texnikumunu əla qiymətlərlə bitirdiyim üçün Moskvaya göndə-

riblər.

1960-1965-ci illərdə eyni zamanda Azərbaycan Dövlət Universitetinin (indiki Bakı Dövlət Universiteti) iqtisadiyyat fakültəsində və Bakı Ümumittifaq Ali Partiya Məktəbində təhsil almışam. Dövlət

Bir dəfə yoldaş Qulam (onu hamımız belə adlandırırıdık) məni kabinetinə dəvət edib dedi ki, topladığın bilik və təcrübəni təşkilatımıza, cəmiyyətimizə sərf etməyinin vaxtı çatıb. Farsca yaxşı bildiyimdən 7 il makinada sənədlərin bu dildə yazılmasını mənə etibar etdilər. Təbliğət şöbəsindəki, Qadınlar Təşkilatındakı fəaliyyətimiz də yaddan çıxan təəssüratlar deyil. 1992-ci ildə Ədilə xanımdan sonra bir müddət Qadınlar Təşkilatının sədri işlədim. Yeri gəlmişkən qeyd edim ki, həyat yoldaşım Səbzəli Vəlizadə də heç vaxt ictimai işlərdəki fəaliyyətimə maneçilik törətməyib. Əksinə, yeri gələndə köməyini əsirgəməyib. Bu mənada da yoldaş Qulamın sözlərindəki həqiqət şəksizdir.

Unudulmaz xatirələr sırasında onlarca mühacir övladına fars dilini öyrətməyim və bir də Azərbaycanın o vaxtki rəhbəri Vəli Axundovun mərhum Xosrov Ruzbehin həyat yoldaşı Afaq xanımı qəbul edərkən mütərcimliyin mənə etibar olunmasıdır. Bu, hər kəsi qabiliyyətinə görə dəyərləndirən Q.Y.Daneşaninin etimadlarından biri idi.

Humay Yərfəra,
İranlı Mühacirlər
Cəmiyyətinin üzvü

